

Přišel březnový termín sčítání ptačích dravců a havranovitých ptáků v rámci akce BUTEO 2023/2024. Nakonec se na pozorování vydávám sám. Počasí je jarní, proměnlivé. Proto raději volím ranní vlakový spoj a do nedaleké Radomyšle se dostanu kousek po půl osmé. Když jdu sám, trochu trasu změním a nejdříve se vydám od městečka k lesu Chlum. Příliš zvířat venku není. Je přece jen chladno. Počasí se připravuje na vítr. Ale zatím svítí sluníčko. Což využívají drobní pěvci. Ale jinak na obloze ani pařátek.

Když dojdu bezmála k Oseku, les Hájek ožívá ptačím zpěvem. Zatuhlé zobáčky se rozezněly, a tak registruji postupně tyto ptačí obyvatele. Sýkora koňadra, strakapoud velký, brhlík lesní, vrána obecná, pěnkava obecná, drozd zpěvný, kos černý, červenka obecná, špaček obecný, sojka obecná, holub hřivnáč, straka obecná, žluna zelená, strnad obecný a skřivan polní. Přitom všem se dívám v klidu na židovské náhrobní kameny, jejich symboliku. Odhaduji stáří, polohu jednotlivých hrobů.

Prostě je nyní čas. Světlo svádí dát se do fotografování zajímavých mechů na hřbitovní zdi. Ale nechám si zajít chuť. Místo posledního odpočinku židovských spoluobčanů opouštím za volání strakapouda velkého a švitoření sýkor.

Zdi kostela sv. Jana jsou prohráté. Dvoukřídlí obyvatelé nezklamou. Masařky rodu *Saphrophaga*, pakomár kouřový a k tomu slídící slíďák rodu *Pardosa*. Snad druh slíďák hajní (*Pardosa cf. lugubris*). Obarveno hojným výskytem ruměnice pospolné. Nad hlavou zaznamenám hlas poštolky obecné. Takže místo se jako obvykle osvědčilo.

Slíďák cf. hajní

Zpět se ubírám polní cestou s malebným výhledem

na Dominový vrch. Pohled, který se nikdy neokouká. Kousek od něj se objeví dvě káně lesní. Pod nimi se popásají srny.

Když vylezu pod vrchol kopce Věna, otvírá se pohled do krajiny. Dívám se na PR Sedlina u Rovné a přemýšlím o dávných rybnících, které byly nedaleko této lokality. Do toho mně krákorají vrány obecné, celé černé. Zdá se, že v krajině jich přibýlo.

Rybník nad přírodním koupalištěm skrývá zelené vodní rostliny a řasy. Šikovně se ukrývají pod vodní hladinou a čekají na teplé sluneční paprsky. Jinak výskyt obojživelníků jsem nezjistil. Je tu asi ještě chladno.

Když vyjdu z areálu koupaliště ven, míjí mě jeden jezdec na kole. Supí do vrchu k Božím mukám u Domanic. Pozdravíme se a je pryč. Projdu Domanicemi. Mišpule německá již definitivně odhodila

své mrazem poznamenané plody a čeká na jaro. Nad Horním Řepickým rybníkem zpozorním. Do hladiny rybníku svítí volavka bílá. Nad hlavou mně přeletí kormorán velký. A ejhle, na loučce se

Husy velké

pasou divoké husy velké. Mám z nich radost. Vím, že jsou to ptáci ostražití, a tak jsem zvědav, zda se nezvednou a neodletí. Ale asi mě vyhodnotí jako tvora neškodného. Mohu se na chvíli zastavit a pozorovat je. Nejbližší pár zpozorní, co budu dělat. Tak jim hlasitě říkám, že si je vyfotím. Stojí a dívají se. A nechají se fotit. Zamávám na ně s fotoaparát v ruce. Aby viděly, že nemám pušku. A říkám jim, že půjdu blíž. K padlému stromu, který leží do louky. Ukazuji na něj a pomalu jdu. Párek hus se pomaličku rozkolébá a odchází k většímu hejnu. To je trochu vzdálenější a také zpozorní. Jak jsem řekl, tak jsem došel k padlému kmeni. Aparát nepřírozně cvaká. Od

hus jsem tak na 50 metrů. Dívají se, koukají na člověčího vetřelce, a když vidí, že se nic neděje, začnou se pást. Mám z nich radost. Slovo dodržím, po chvíli se otáčím k hejnu zády a odcházím. Husy se ozvou, zakejhají. Nevím proč, snad na pozdrav. Pasou se dál a já jdu svou cestou. Snad se ještě potkáme. V duchu jim přeji život bez broků, lišek a jiných nepříjemností.

Trochu se zatáhlo a na hladině rybníka se kromě kachen divokých pohupují bázlivější morčáci velcí. Ledňáček dnes není.

Ještě se podívám na skrytou studánku u hráze rybníka, přeběhnu přes jalový splav a jdu alejí mohutných dubů letních, okolo Pravdova mlýna dál.

Trnkový remízek nad Pilským rybníkem je silně ztenčen. Zde také pozoruji jednu káni lesní a hejno vran.

Do Strakonice je to potom už jen kousek. Ještě trochu stoupání mezi stromy pěšinou do svahu Šibeničního vrchu, okolo zahrádek - a jsem ve městě.

Tak přece jsem něco nasčítal. Husy viděl a srdce potěšil.

Večer jsem věnoval ženě a švagrovi. Vodňanský kostel Narození Panny Marie poskytl hru Oráč a Smrt od Jana ze Žatce.

Hlášení k BUTEO 2023/2024 jsem odeslal. Ptačí pozorování skončilo v databázi ČSO.

Ve Strakonici, 16. března 2024

Literatura: KŮRKA, Antonín. *Pavouci České republiky*. Atlas (Academia). Praha: Academia, 2015. ISBN 978-80-200-2384-1.